

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27226

гр. София, 15.10.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА**

като разгледа докладваното от **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА** Частно гражданско дело № 20211110126067 по описа за 2021 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е такова по реда на чл.410 от ГПК.

Съдът е уважил заявлението на кредитора и е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Заповедта за изпълнение е била връчена на длъжника, който е депозирал възражение по смисъла на чл.414а от ГПК като е заявил, че дължима сума е заплатена.

Съдът е дал указания на заявителя да изрази становище, като му е изпратил препис от молбите. В указания срок заявителят е депозирал становище, с което е заявил, че сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение са изплатени от длъжника –сторено е признание на неизгодни за кредитора факти – извършени плащания, с които е погасено както вземането по заповедта, така и сторените от кредитора разноси в заповедното производство, като се сочи, че за кредитора е отпаднал и правния интерес от водене на производството по делото.

При горното, настоящият съдебен състав за да се произнесе съобрази следното:

Заповедното производство е строго формално, като основната цел е да се провери дали претендираното вземане от заявителя-кредитор е спорно. Ако вземането не е спорно, тоест не бъде подадено възражение в срок, заповедта за изпълнение по смисъла на чл.416 от ГПК влиза в сила.

По смисъла на чл.414а от ГПК, длъжник който изпълни в срока за възражение – този по чл.412, т.8 от ГПК може да подаде възражение, към което да приложи доказателства за извършеното плащане. Съдът дава указания на заявителя, който има право да изрази становище.

По аргумент от разпоредбата на чл.414а, ал.4 изречение първо и изречение второ, в случай, че в указания срок заявителят депозира становище съдът дължи произнасяне по постъпилото възражение и становище, но по волята на законодателя, това не е свързано с обезсилване на издадената заповед за изпълнение.

При горното съдът следва да съобрази дали са предпоставки за уважаване на заявлението на кредитора в частта с искането за издаване на изпълнителен лист за сумите по заповедта за изпълнение и съответно по възражението на длъжника за разноските.

С оглед на доказаните факти – плащане след издаване на заповедта за изпълнение, за което страните не спорят за съда е и несъмнено, че с разпоредбата на чл.414а от ГПК законодателно се цели да се провери дали вземането е спорно, доколкото с изпълнението на

задължението в срока за доброволно изпълнение, ако длъжникът е изпълнил точно вземането посочено в заповедта за изпълнение, същият удовлетворява интереса на кредитора да получи изпълнение на вземането си.

Безспорно е, че при плащане в хода на заповедното производство кредиторът се удовлетворява и за него отпада правния интерес да предяви иск за установяване на вземането си. Плащането обаче не спира срокът за подаване на възражение срещу заповедта – такова по смисъла на чл.414, ал.1 от ГПК, с което се оспорва дължимостта на вземането, а напротив налага извода за безспорност на вземането на кредитора. При това заповедта за изпълнение *per argumentum a fortiori* влиза в сила. Следва да се посочи, че за кредитора липсва правен интерес от предявяването на иск, освен в изрично посочените хипотези на чл. 414а, ал. 5 ГПК, съответно ако кредиторът в становището си твърди, че не е налице точно изпълнение на претендираното вземане, което обуславя наличието на правен спор. В казуса кредиторът не възразява и признава, че длъжникът да е заплатил сумите по заповедта за изпълнение в цялост, ведно с уважените суми за разноски.

При горното съдът като приема, че заповедта за изпълнение е влязла в сила с изтичането на дадените на страните срокове – за възражение и становище, като приема, че срещу длъжника не следва да се издаде изпълнителен лист за сумите по заповедта за изпълнение.

Следва да се посочи, че вземането по заповедта за изпълнение – дълг и разноски в производството е удовлетворено изцяло. При това заповедта за изпълнение е влязла в сила с изтичането на срока. На следващо място – по аргумент от разпоредбата на чл.406, ал.1 от ГПК – за да бъде издаден изпълнителен лист в полза на заявителя, каквото искане е заявено още в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение се следва не само да е налице влязла в сила заповед за изпълнение, но и да е налице годно изпълняемо право – т.е. удостоверява подлежащото на изпълнение вземане срещу длъжника, за което да бъде издаде изпълнителен лист, поради което искането за издаване на изпълнителен лист, което е инкорпорирано в подаденото заявление за издаване на заповедта за изпълнение като се има предвид извършеното плащане от длъжника – следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното и на основание чл.416 от ГПК във връзка с чл.414а, ал.4, изречение второ от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отхвърля искането за издаване на изпълнителен лист в заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК с вх.№ 2360/15.5.2021 година, по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 1747/14.6.2021 година – поради плащане на вземането по заповедта, признато от заявителя.

Прекратява производството по ч.гр.дело № 26067/2021 година по описа на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд - с частна жалба в двуседмичен срок, който за страните тече от връчването на разпореждането.

Препис да се връчи на заявителя и длъжника.

Следи влизане на определението в сила делото да се предаде в „Архив“.

Съдия при Софийски районен съд: _____